

دنیای بی‌شماره يك قبیله آمازونی

بیشتر افراد هنگامی که کودک هستند، شمردن را می‌آموزند؛ اما شگفتی‌آور آن است که همه زبان‌ها، واژه‌هایی برای شمارگان ندارند.

قبیله «#پیراها» در آمازون برزیل، شامل گروهی حدود 700 نفر است که در شرایط شبه کوچ‌نشینی در دهکده‌های کوچکی متشکل از 10 تا 15 نفر بزرگسال در طول رودخانه مایسی از شاخه‌های آمازون زندگی می‌کنند. بیشتر افراد هنگامی که کودک هستند، شمردن را می‌آموزند؛ اما شگفتی‌آور آن است که همه زبان‌ها، واژه‌هایی برای شمارگان ندارند.

به گزارش ایسنا، مقاله‌ای که به تازگی در مجله علمی «#علوم شناختی» انتشار یافته است، نشان می‌دهد که برخی زبان‌ها، فاقد واژه‌هایی برای شمارش بوده و در نتیجه افرادی که در این فرهنگ‌ها زندگی می‌کنند، برای انجام کارهای شمارشی یا کمی رایج دچار مشکل هستند؛ این یافته‌ها دیدگاه‌های تازه‌ای را درباره چگونگی کسب دانش، درک و استدلال توسط انسان فراهم می‌آورد.

قبیله «#پیراها» در آمازون برزیل، شامل گروهی حدود 700 نفر است که در شرایط شبه کوچ‌نشینی در دهکده‌های کوچکی متشکل از 10 تا 15 نفر بزرگسال در طول رودخانه مایسی از شاخه‌های آمازون زندگی می‌کنند.

«#کلب اورت»، متخصص زبان‌شناسی انسان‌شناختی از دانشگاه میامی می‌گوید: پیراهایی‌ها نمی‌توانند اندازه‌های دقیق را بیان کنند؛ چرا که زبان آنها تنها سه واژه مبهم برای بیان کمیت دارد؛ «#Hoi» به معنای «#اندازه یا میزان کم»، «#Hoi» به معنای «#به نسبت، میزان بیشتری» و «#bagiso» نمایانگر «#سبب جمع شدن یا بسیار».

زبان‌شناسی، زبان‌هایی را که فاقد واژه‌های معینی برای شمارگان است با عنوان زبان‌های غیرعددی می‌شناسد.

«#اورت»، استادیار بخش مردم‌شناسی از کالج هنرها و علوم دانشگاه میامی می‌افزاید: پیراهایی‌ها گروه فوق‌العاده جالبی هستند، زیرا که شاید فقط یک یا دو گروه در همه دنیا باشد که به راستی غیرعددی است. این ممکن است یکی از موارد بسیار افراطی زبان باشد که به راستی چگونگی اندیشیدن افراد را محدود می‌کند.

مطالعه وی با عنوان «#شناخت کمیت در میان سخنگویان به یک زبان غیرعددی»، نشان می‌دهد که واژه‌های شمارگانی ابزارهای اساسی برای تفکر بوده که برای حل حتی ساده‌ترین مشکلات کمی، مانند تناظر یک به یک، مورد نیاز است.